

Sygn. akt II Ka 188/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale Prokuratora Andrzeja Boruty

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2023 r.

sprawy **P. G.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 16 stycznia 2023 r. sygn. akt II K 1309/22

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 320 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 188/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

**Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 16 stycznia 2023 r. sygn. akt
II K 1309/22**

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p><u>Zarzuty obrońcy oskarżonego:</u></p> <p>1/ obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj.</p> <p>a/ art. 7 k.p.k. przez dowolną, a nie swobodną ocenę nagrania z monitoringu, zeznań T. G., D. R., Ł. N. (1) oraz wyjaśnień oskarżonego skutkującą przyjęciem, iż oskarżony w inkryminowanym dniu prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego nie wynika bez żadnych wątpliwości, aby to oskarżony kierował pojazdem,</p> <p>2/ błąd w ustaleniach faktycznych, będący wynikiem mającej wpływ na treść orzeczenia obrazę w/w przepisów postępowania polegający na bezpodstawnym uznaniu, że oskarżony w dniu 23 sierpnia 2022 r. w miejscowości C., gm. Z. znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,034 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził samochód marki A. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc wcześniej prawomocnie skazany przez Sąd</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>

	<p>Rejonowy w Radzynie Podlaskim wyrokami z dnia 16 września 2004 r. w sprawie, sygn. akt V K 273/04/R, z dnia 24 czerwca 2008 r., sygn. akt V K 804/07/R, z dnia 18 marca 2011 r., sygn. akt II K 1021/10, z dnia 19 kwietnia 2011 r., sygn. akt II K 1113/10, z dnia 10 maja 2011 r., sygn. akt II K 1762/10, oraz z dnia 29 lipca 2011 r., sygn. akt II K 1735/10, za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a także nie stosował się do orzeczonego wyrokiem z dnia 13 lipca 2021 r., sygn. akt II K 434/21 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, podczas gdy zebrany materiał dowodowy nie pozwala na jednoznaczne przyjęcie sprawstwa oskarżonego,</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty skarżącego okazały się niezasadne.</p> <p>Prezentowanie własnej, polemicznej, oceny dowodów, bez wykazania sądowi orzekającemu złamania zasady określonej w art. 7 kpk, nie może stanowić skutecznej podstawy odwoławczej, a w szczególności, gdy przedstawiona przez ten sąd ocena dowodów poddaje się kontroli instancyjnej i respektuje wymogi opisane w powyższym przepisie. Prezentowany podgląd wyraził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 16 stycznia 2018 r. sygn. V KK 491/17.</p> <p>Przechodząc do oceny podniesionych zarzutów należy stwierdzić, iż okazały się bezzasadne. Zarzut błędu "dowolności" jest tylko wtedy słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych</p>		

przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania, przy czym dla swej skuteczności wymaga on od apelującego wykazania, jakich konkretnych uchybień w świetle wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania dopuścił się sąd w dokonanej ocenie materiału dowodowego, a nie tylko ograniczenia się do własnej oceny tego materiału (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27 października 2021 r. sygn. II AKa 149/21). Analiza całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego dokonana w ramach kontroli odwoławczej utwierdziła Sąd Okręgowy w przekonaniu o słuszności ustaleń oraz oceny materiału dowodowego poczynionych przez Sąd Rejonowy. Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wyszczególnił, w jakim zakresie oraz z jakich względów obdarzył wiarą poszczególne dowody, a w jakim zakresie odmówił im wiarygodności. W związku z tym apelacja obrońcy stanowi polemikę z prawidłowymi wywodami Sądu Rejonowego w Siedlcach. Na względzie mieć bowiem wypada, iż sama tylko okoliczność, że oceniono poszczególne dowody, w aspekcie ich wiarygodności, nie w taki sposób, jak życzyłby sobie tego oskarżony czy jego obrońca, nie jest tożsame ze stwierdzeniem, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguły płynącej z treści art. 7 kpk. Rzecz jasna, odmienna ocena dowodów - korzystna dla oskarżonego - jest naturalnym prawem zarówno jego jak i jego obrońcy, jednakże nie wynika z niej samo przez

się, by analiza dokonana w niniejszej sprawie charakteryzowała się dowolnością, w sytuacji gdy wszystkie przedstawione powyżej wymogi Sądu pierwszej instancji spełnił.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż w każdej sprawie, kiedy oskarżony nie przyznaje się do winy i podaje okoliczności mogące świadczyć o jego niewinności, obowiązkiem organów postępowania przygotowawczego, jak i Sądu rozpoznającego sprawę, jest dokładne sprawdzenie obrony oskarżonego i poddanie ocenie dopiero tak zebranego materiału dowodowego (wyrok SN z 20.07.1987r., II KR 167/87, Inf. Praw. 1-3/1988, poz. 16). Zdaniem Sądu Okręgowego wyjaśnienia oskarżonego, że nie kierował on pojazdem nie mogły być przyjęte jako pewnik i podlegały weryfikacji, jak pozostałe dowody, w szczególności w świetle zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania.

Wbrew twierdzeniom skarżącego oskarżony w toku postępowania przyjmował różną linię obrony. Podczas postępowania przygotowawczego oskarżony złożył krótkie wyjaśnienia, które sprowadzały się początkowo do wskazania, że tego dnia spożywał alkohol w postaci wódki, następnie jechał samochodem marki A. (...) do S., po drodze zatrzymując się na stacji benzynowej w C.. Taką też sytuację zarejestrowały kamery monitoringu (k.41-45), a ten dowód nie został w skuteczny sposób zakwestionowany. Oskarżony podpisał protokół przesłuchania w dniu 24 sierpnia 2022 roku i nie miał żadnych zastrzeżeń. Następnie po upływie

czterech miesięcy wskazał, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W toku postępowania sądowego stwierdził, że nie prowadził tego pojazdu, a jechał nim jego kolega, którego danych personalnych nie pamiętał. Oskarżony nie wskazał kto rzekomo miał kierować tym pojazdem, co wydaje się logiczne w tego typu sprawach nawet, jeżeli oskarżony po pewnym czasie przypomina sobie przebieg zdarzenia. Na miejscu zdarzenia nie podał żadnych okoliczności pozwalających na weryfikację tej wersji i jej ewentualne potwierdzenie przez przybyłych na miejsce funkcjonariuszy policji (k.21). Żaden z przeprowadzonych dowodów nie potwierdził wyjaśnień oskarżonego złożonych przez sąd, że nie kierował pojazdem, zaś jego wypowiedzi nie można uznać za wiarygodne, gdyż nie są spójne i konsekwentne. Świadek T. G. w toku postępowania przygotowawczego jasno wskazał, że pojazdem kierował oskarżony i w pojeździe byli tylko we dwóch, zaś Ł. N. (2) opisał wygląd kierowcy, który odpowiadał wizerunkowi oskarżonego. W tej sytuacji zasadnie Sąd I instancji przyjął, że wyjaśnienia oskarżonego podlegały zmianie, a te złożone przed sądem stanowiły jedynie nieudolną linię obrony, która nie mogła być uwzględniona w świetle innych wiarygodnych dowodów.

Zasygnalizowane okoliczności w połączeniu ze stanowiskiem Sądu I instancji wskazują, że zarzuty skarżącego co do oceny zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonego nie były zasadne. Oskarżony nie jest osobą, która po raz pierwszy zetknęła się z organami ścigania i doskonale zdawał sobie

sprawę, jakie są konsekwencje przyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nie ma żadnych podstaw, aby uznać, że wyjaśnienia oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego zostały złożone po presji czy przymusem. Przeprowadzona przez Sąd pierwszej instancji ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w szczególności zeznań świadków, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a także w korelacji z okolicznościami niniejszej sprawy, prowadzi do wniosków, że w sprawie nie wystąpiły żadne niedające się usunąć wątpliwości w zakresie zarzucanego oskarżonemu czynu.

We wniesionym środku odwoławczym brak było zarzutu dotyczącego niewspółmierności pierwszoinstancyjnego rozstrzygnięcia o karze. W ocenie Sądu Okręgowego nie zaistniały także przesłanki z art. 440 kpk które uprawniałyby do ingerencji w tą część wyroku. Dlatego też, przy wyczerpującym wywodzie Sądu Rejonowego w części dotyczącej kary, odstąpiono od zupełnie abstrakcyjnego omawiania tej kwestii w niniejszych rozważaniach, dzielając w tym względzie stanowisko proceduralne Sądu Apelacyjnego w Lublinie wyrażone w wyroku z dnia 25 stycznia 2018 r., sygn. II AKa 275/17 (Legalis Numer 1728581). Oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, wielokrotnie karany za takie same czyny, wymagającym oddziaływania w warunkach zakładu karnego i na te okoliczności zasadnie wskazał Sąd I instancji uzasadniając rozstrzygnięcie o karze.

Wniosek	
obrońca oskarżonego wniosł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego P. G. od popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu zabronionego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Bezzasadność zarzutów skutkowała bezzasadnością wniosku obrońcy.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 16 stycznia 2022 r. sygn. akt. II K 1309/22 - utrzymany w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Brak przesłanek z art. 439§1 pkt 1-9 kpk oraz z art. 440 kpk, podlegających uwzględnieniu niezależnie	

od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia skutkowało utrzymaniem w mocy zaskarżonego wyroku.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 636 kpk w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 626 § 1 kpk Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 320 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. Za takim rozstrzygnięciem przemawia sytuacja materialna oskarżonego, bowiem osiąga stały dochód, nie posiada nikogo na utrzymaniu i jest w stanie uregulować należności sądowe.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 16 stycznia 2023r. sygn. akt II K 1309/22		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana